

The book cover features a central red rectangle containing the title and author's name. The background is a light grey with a dense, chaotic pattern of vertical lines and scribbles. The title is written in a large, white, distressed serif font, while the subtitle and author's name are in a smaller, black, clean sans-serif font.

FAILLIET ZO GEK NOG NIET

BEWUST OMGAAN
MET EEN CRISIS

DEBBIE MOLHUIZEN

Inleiding

Tot de crisis uitbarstte in 2008 zagen we ondernemers die failliet waren gegaan veelal als prutsers of oplichters. De beste stuurlui stonden aan wal en er was nagenoeg geen ruimte om in openheid met elkaar te onderzoeken wat er precies zakelijk mis was gegaan. De emotionele gevolgen bleven onbelicht en bij een faillissement was er dan ook veel zichtbaar en onzichtbaar leed.

Ruim acht jaar later is er op dit gebied een beweging op gang aan het komen aan het komen, waarbij het eenvoudiger wordt om over de zakelijke en emotionele gevolgen in gesprek te gaan. Ondernemers zoeken elkaar vaker op om faalverhalen te delen en ook omstanders lijken meer begrip te hebben voor ondernemers die hun nek uit hebben gestoken en toch faalden. Nagenoeg iedereen kent wel iemand die iemand kent, die failliet is gegaan.

Het blijft echter nog steeds een schaamtevolle aangelegenheid voor alle betrokkenen als een bedrijf omvalt. Wat mij betreft komt daar verandering in. We laten namelijk enorme kansen liggen om te kunnen leren van wat er mis is gegaan als de schaamte ons blijft beperken. Door nog opener te zijn over iets dat hoort bij het leven, hoort bij ondernemen en hoort bij het nemen van risico's, kunnen we Nederland omtoveren tot een land waar het ondernemersklimaat je uitnodigt om bewust te ondernemen. En ja, daar hoort het kunnen omgaan met mislukking soms bij.

En het is niet alleen goed voor de mens achter de ondernemer om de schaamte voorbij te gaan. Het is ook goed voor de economie als wij ons ondernemersklimaat gaan aanpassen. Ieder jaar wordt voor bijna vier miljard euro aan oninbare facturen afgeboekt in Nederland. Vier miljard euro die eigenlijk uitbetaald hadden moeten worden, als de bedrijven hadden kunnen blijven bestaan. Dat ruim 40% van de faillissementen te wijten is

aan wanbeheer, maakt dat er enorme kansen verloren gaan. Het is de hoogste tijd om te gaan leren waar dat wanbeheer precies uit bestaat en te ontdekken hoe het anders kan.

Een pad om van te leren

Ik startte mijn bedrijf op de dag dat de crisis in 2008 uitbrak. In hoofdstuk 1 vertel ik je er alles over, maar op deze plek deel ik alvast dat de angst voor een faillissement mij zes jaar van mijn ondernemerschap heeft beziggehouden. Ik kan dan ook met recht zeggen dat ik weet waarover ik het heb als ik schrijf dat failliet zo gek nog niet is. Zowel zakelijk als emotioneel heb ik alle klappen van de zweep meegekregen en ik kan niets anders zeggen dan dat ik gelouterd uit de intense jaren die achter mij liggen, ben opgestaan. Die loutering ontstond niet vanzelf, daarvoor ben ik bewuster gaan leven en werken. De inzichten kwamen ook niet vanzelf, daarvoor ben ik mijzelf rechter in de spiegel gaan aankijken. De groei ontvouwde zich evenmin vanzelf, daarvoor heb ik mij overgegeven aan het leven.

Het leerproces van de afgelopen acht jaar is niet vanzelf gegaan. Ik heb bijzonder veel verdriet en angst doorleefd. Ik heb afscheid moeten nemen van mensen met wie ik nog wel samen had willen werken of die ik nog steeds koester als mijn eigen familie. Ik had het supertof gevonden als mijn bedrijf nog steeds bestond en ik had een gat in de lucht gesprongen als ik na al dat harde werken in plaats van schulden, een positief saldo op mijn rekening had gehad. En toch klopt alles zoals het nu is. Want door mijn pad te bewandelen, ben ik nu wie ik ben.

Je leest in dit boek over mijn eigen ervaringen als ondernemer en ik neem je graag als gids mee op jouw pad, waarin ik de inhoudelijke, praktische en psychologische aspecten van failliet gaan nader onderzoek. Het boek is dan ook voor al die ondernemers en ondernemende geesten die veelbelovende plannen hebben of hadden en die nieuwsgierig zijn naar hoe je met mislukkingen om kunt gaan.

Dit boek beetpakken vraagt om lef. Ik deel met liefde en overtuiging mijn ervaringen en inzichten over dat wat we zien als een van de meest gevreesde situaties in ons leven: een faillissement. Ik maak daarbij een onderscheid tussen zakelijke en innerlijke faillissementen. Beide vormen gaan veelal hand in hand en door bekend te zijn met alle ins en outs, ligt bewust leven en werken meer binnen handbereik.

Een crisissituatie zoals een innerlijk of zakelijk faillissement biedt jou een uitgelezen kans om bewuster te leven en werken. Dan vraag je je wellicht af: 'Wat heb ik eraan om bewuster te leven?' Nou, dat is eigenlijk heel simpel: door bewust te leven, wordt jouw bestaan eenvoudiger, leuker, interessanter en rijker. Ik zeg niet per se rijker omdat je meer geld op je bankrekening hebt, alhoewel dat zeker tot de mogelijkheden kan behoren. Nee, ik doel hier op de rijkdom die je ervaart omdat je jezelf ontwikkelt. Je voelt je daardoor gelukkiger en vrij. En daardoor straalt je een positieve energie uit, wat niet alleen fijn is voor jezelf, maar ook voor je omgeving.

In het kort

In dit boek lees je in hoofdstuk 1 alles over mijn eigen ervaringen als ondernemer. Voor het tweede hoofdstuk heb ik tientallen gefailleerden en experts gesproken over zakelijke faillissementen. Deze ondernemers, de curator, de bankman, de MKB-commissaris en de ervaringsdeskundigen zijn via via op mijn pad gekomen. Oproepen via social media doen wonderen en ik ben dankbaar dat zij in alle openheid hebben willen delen wat zij hebben ervaren en waar zij vanuit hun vak mee te maken krijgen. Daarnaast sprak ik mensen die innerlijk failliet zijn gegaan en heb ik via social media een vragenlijst uitgezet waar ruim 500 reacties op kwamen. De resultaten van de gesprekken en dit onderzoek naar innerlijk faillissement zijn opgenomen in hoofdstuk 3. Een (innerlijk) faillissement kondigt veelal het einde van een tijdperk aan. Je laat het oude achter je, terwijl het nieuwe nog niet in zicht is. In het vierde hoofdstuk lees je op welke wijze je om kunt gaan met dergelijke grote en wezenlijke veranderingen in je leven. Om inzicht te krijgen in de redenen voor het gedoe in jouw leven, krijg je in

hoofdstuk 5 onze gekheid op een stokje gepresenteerd. De vraag waardoor wij lijden wordt beantwoord en je hebt zelf de mogelijkheid jouw eigen gektes in kaart te brengen. Met redenen alleen ben je nog niet uit het dal dat een zakelijk of innerlijk faillissement met zich meebrengt. Je wilt oplossingen. Het liefst nu. Een manier om jouw oplossing te vinden, tref je aan in hoofdstuk 6. Laat ik wel alvast een illusie doorprikken: de oplossing laat zich niet snel vinden. De oplossing vraagt van jou dat je vertraagt en verstillt. Tijd neemt om te gaan onderzoeken en te gaan verstaan wat je te doen of te laten hebt. En dat is, kan ik dus uit eigen ervaring zeggen, een proces dat niet over een nacht ijs gaat en lang niet altijd makkelijk verloopt. Wil je, omdat het wel aantrekkelijk klinkt, maar je nog niet helemaal overtuigd bent van het nut van vertraging geïnspireerd raken? Lees dan hoofdstuk 7. Daar staan 60 antwoorden opgenomen waarom failliet zo gek nog niet is, waardoor je niet anders meer wilt dan bewust omgaan met een crisis. Verspreid over het boek tref je interviews, portretten en foto's aan van geïnterviewden en experts. De geïnterviewden houden een voorwerp vast dat hen heeft geholpen in de tijd van hun crisis.

Dit boek heb ik niet alleen geschreven om bewust te worden. Ik heb mijn ervaringen, inzichten en mogelijke richtingen voor oplossingen ook op papier gezet, zodat andere ondernemende geesten zich gedragen en gesteund voelen in tijden van innerlijk en/of zakelijk faillissement. Het komt nog te vaak voor dat er gezwegen wordt, waar eigenlijk gesproken zou mogen worden. We zijn nog te vaak onwetend, terwijl we ons erop laten voorstaan alle kennis van de wereld te hebben. We weten nog zoveel niet over onszelf, terwijl we ons voordoen als alwetend en we verlangen in de kern zo naar samen, waar we in tijden van innerlijk en/of zakelijk faillissement vaak zo alleen zijn.

* je komt
als winnaar
uit de strijd,
als je de moed hebt
om in je eigen
Spiegel te kijken.

helder welke rol ik het beste kon nemen. Wat ik wel en wat ik niet kon delen met anderen. Met wie ik wel en met wie ik niet samen moest werken binnen de locatie. Aan wie ik wel en aan wie ik geen verantwoordelijkheid kon geven. Het duizelde in mij en ik raakte meer en meer van mijzelf verwijderd. De locatie werd onveilig voor mijzelf en het team. Dat wat een veilige haven moest zijn, werd een onveilige werkplek voor alle medewerkers en mijzelf. Niet zo gek weet ik nu, want een onveilige basis in jezelf, heeft als effect dat de bodem waarop je een organisatie bouwt, niet voldoende draagkracht en voeding heeft.

Surrogaat thuiskomen

Had ik tijdens het bouwen van De Tussentijd vaker stilgestaan bij de signalen die mijn lichaam mij gaf, dan had ik opgemerkt dat ik erg onzeker was. Dat ik belemmerende gedachten en overtuigingen had zoals: wie ben ik nu dat ik denk dat ik dit kan? En: je moet verbinding verdienen. Die overtuigingen maken het bijzonder lastig om 'te zijn'. Want verbinding verdienen vraagt actie en het idee dat je het niet kunt, vraagt om bewijzen dat je het wel kunt.

En zo bombardeerde ik Villa De Tussentijd als een locatie waar collega-trainers en coaches 'thuis' konden komen en waar aan alles werd gedacht zodat zij als 'werkende nomade' vanuit rust konden werken. Ik verzorgde mijn collega's en alle mensen die we vanuit De Tussentijd Transitiemanagement begeleidden maar ik verzorgde nog steeds mijzelf niet helemaal. Nu kan ik dan ook zien dat het oprichten van het bedrijf een façade was en dat er achter mijn daadkracht een groot verlangen schuilging om zelf tot rust te komen. Ik deed wat velen doen: ik onderdrukte en overschreeuwde mijn verlangen naar meer verbinding met mijzelf.

mijn intuïtie
zei mij iets anders
en daar heb ik niet
naar geluisterd.

na een
faillissement
doe je de deur
achter je dicht
en je gaat door
je begint opnieuw.

- RAFAEL AVILA -

Ivo Valkenburg

Dubbel failliet en twee keer zoveel inzicht

Tijdens het interview met Ivo Valkenburg, ondernemer, schrijver en begeleider, besprak ik de terugkerende 'roep van het leven'. Ivo krijgt herhaaldelijk te maken met *struggles* rond verschillende levensthema's en zijn persoonlijke ervaringen zijn als het leven: met ups en downs, voorspoed en schaarste.

Je hebt diverse innerlijke faillissementen, maar ook een nagenoeg zakelijk faillissement meegemaakt. Vertel eens.

Ik ben nu bijna vijftig jaar en het eerste innerlijke faillissement is alweer even geleden. Ik was 28 jaar en ik werkte mij de blubber. Ik zat vol met dromen, idealen en angsten. De telefoon hoefde maar te gaan en ik durfde nauwelijks op te pakken, zo ver was ik heen. Ik ging toen naar een psychotherapeut en tussen de tweede en derde sessie kreeg ik een enorme huilbui. Ik zag ineens dat ik alle besluiten had genomen op basis van angst. Dus wat ik was gaan studeren, waar ik was gaan werken, wat ik was gaan doen, mijn partnerkeuze. Ik zei dat tegen de psycholoog en zij feliciteerde mij en zei: 'Dan kunnen we nu beginnen!'

Ik had veel angst om mijzelf te zijn, durfde niet te zeggen wat ik dacht en durfde niet te denken, doen en werken op de manier die bij mij paste. Ik was bang voor de mening van mijn ouders en mijn partner en was bezig met wat anderen ervan vonden. Ik durfde niet authentiek te zijn, te zijn wie ik ben.

Wat had er kunnen gebeuren als je wel authentiek zou zijn geweest?

Ik had het idee dat er dan niets overbleef. Niets meer was, alleen maar leegte. Ook ik heb, zoals ieder mens, bood-

schappen meegekregen van mijn ouders, leraren en mensen om mij heen, over hoe het hoort. En ik was daar supergevoelig voor. Ik wilde altijd alles netjes doen. Ik had te weinig eigenwaarde en daarom ging ik alles doen voor anderen om ervoor te zorgen dat ik maar een knipoog van die ander kreeg.

Hoe ging je met je angst voor leegte om?

Allereerst ging ik erkennen dat het waar is. Er blijft ook echt alleen maar leegte over. Maar dat is eigenlijk heerlijk. Verder heb ik van de psychotherapeut geleerd dat de mooiste manier van omgaan met angst is ernaar te kijken, ermee te zijn en te weten dat er niets kan gebeuren. Laat maar komen is het devies en ga erdoorheen. Wandel er niet van weg, maar zoek op wat het is. Kijk ernaar. Vergroot het eens uit en laat het zijn voor wat het is.

Hoelang duurde het eerste innerlijke faillissement?

Toen ik steeds helderder kreeg wat voor mij klopte ben ik gestopt met hard werken. Ik ging scheiden en ben met een blanco vel verder gegaan. Ik herinner mij dat ik in Australië liep. Enerzijds voelde ik mij toen bevrijd én anderzijds had ik nog steeds angst. Ik kon op dat moment mijn vrouw en mijn werk er niet meer de schuld van geven dat ik mij angstig voelde. Toen ontdekte ik dat het uiteindelijk allemaal in jezelf zit. Ik kwam echt bij mijzelf. Er is een leraar in mijn

leven en hij zei: 'Als je een probleem hebt, dan ben je er altijd zelf bij'. En dat hielp mij in te zien dat als ik een probleem had, of dat nou innerlijk was of dat ik worstelde met geld, dat ik zelf de regie kon nemen.

Waar zat je worsteling met geld?

Ik was bang failliet te gaan, dat ik tekort zou hebben. Waar je bang voor bent, dat komt ook op je pad, je trekt het als het ware aan. Ik had de oerangst niemand te zijn, waarde-loos te zijn. En dat heeft veel effect op geld en uiteindelijk ook op de mate waarin ik daarover kon beschikken.

Had je wel of geen beschikking over geld?

Met mijn tomeloze werklust heb ik twee bedrijven opgericht in de financiële dienstverlening en één daarvan had ik verkocht. Dat voelde helemaal goed en daar had ik ook geld mee verdiend. Dat was lekker. Mijn andere bedrijf had ik rond 2000 ook verkocht, in de veronderstelling dat ik daar zou blijven werken. Ik was echter na de verkoop op vakantie in Turkije en toen las ik in de krant: 'Bedrijf Prins wankelt'. Dat was het bedrijf met 80 man in dienst waar ik mijn bedrijf, met drie werknemers, aan verkocht had. En dat bedrijf ging failliet!

Hoe was dat voor je?

Eigenlijk, heel eerlijk, een bevrijding. Ten diepste. Maar daar moest ik wel aan herinnerd worden door mijn ex-vrouw. Net na onze scheiding lagen mijn ex-vrouw en ik een keer samen op het strand en legden we elkaars handen op onze ogen. We gingen dromen over hoe onze toekomst eruit zou gaan zien, zo net na onze scheiding. Ik wilde reizen, mensen interviewen en ontdekken wat geluk was. Maar dat kon ik niet, want ik moest werken.

Toen ik te horen kreeg dat mijn droombedrijf in rook op was gegaan, was ik in eerste instantie in paniek en had ook pijn. Toen ik mijn ex-vrouw aan de lijn had, was het eerste wat zij zei: 'Dus dan kun je eindelijk gaan doen wat je zo graag wilde'. En toen kreeg ik een heel blij gevoel. Dat is een moment geweest waarop de titel van dit boek helemaal opging: 'Failliet is zo gek nog niet'! Ik ben gaan reizen, mensen gaan interviewen over het leven en bij mijzelf gaan ontdekken hoe het leven voor mij in elkaar stak.

Hoe deed je dat met geld, want reizen is ook kostbaar, zeker omdat je dan ook niet werkt?

Er was in die tijd gelukkig wel geld door de verkoop van mijn tweede bedrijf. Ik kon rijkelijk pinnen zonder dat ik daar iets van voelde. Ik had tonnen op de bank... dat geeft een soort fake gevoel van vrijheid. Ik merkte dat pas op toen het geld ging slinken. Toen het minder en minder werd, werd het vrijheidsgevoel ook minder. Ik had mijn vrijheid verbonden aan mijn saldo op de bank. Alsof ik pas vrij kan zijn met geld, en anders niet. Ik heb door eerst geld te hebben, vervolgens het kwijt te raken en zelfs schuld op te bouwen, ervaren dat de vrijheid in mij zit. Het maakt niet uit of je een miljoen in de plus of min staat. Je kunt even hard blijven worstelen met geld. En dat is toch heel boeiend. Je kunt miljoenen op de bank hebben en enorme angst hebben het kwijt te raken en geen geld hebben en je zo vrij voelen als een vogel. Uiteindelijk is het nooit het geld zelf waardoor we spanning hebben. Het zijn onze projecties en angsten op geld die ons bezighouden. En ondanks deze inzichten had ik rond 2010 een schuld opgebouwd van bij elkaar € 1,5

de mooiste manier
van omgaan met angst
is ernaar te kijken
er mee te zijn
en te weten dat er
niets kan gebeuren.

miljoen. Ik had voor mijn bedrijf een pand gekocht, een nieuw bedrijf opgezet, mensen in dienst genomen en dat ging mis. Ik zat toen tegen een zakelijk faillissement aan, maar ben niet failliet gegaan.

Wat was de reden dat je bijna failliet ging?

Ik kan niet één factor aanwijzen waardoor het kwam. Holistisch gezien is de essentie dat ik nog steeds niet durfde te gaan staan voor wie ik ben. Een voorbeeld. Ik heb een deal met een aannemer voor € 25.000. In eerste instantie zit het wat tegen maar uiteindelijk ben ik pas bij € 200.000 boos geworden. En daartussen zit dan heel veel frustratie, gesprekken en ingehouden woede. Ik herinner mij dat ik een keer heel hard op tafel sloeg waar de aannemer bij was en dat ik toen mijn coach opbelde en die zei: 'Gefeliciteerd, eindelijk zit je in je hart'. En ik

maar steeds bedenken dat ik niet boos mocht zijn, wat ook een programma in mijn hoofd was.

Vertel eens meer over die essentie

De essentie was, dat ik mijn essentie niet durfde te leven. De aannemer is niet degene om wie het gaat, het gaat om het poppetje in mijzelf dat wakker geschud moest worden en daar zijn nu eenmaal voorbijgangers voor nodig. En dit is maar een voorbeeld. Er waren er zoveel meer. Wat bijzonder was, is dat ik in die tijd net mijn eerste boek uit had gegeven: *Spirit in Finance* (2009). Daarin schrijf ik dat geld helemaal geen issue is om gelukkig te kunnen zijn. Maar toen het bergafwaarts ging, werd dat wat ik had geschreven een soort van getest. Zo van: 'Nou Ivo, eens kijken of dat wat je schrijft ook voor jezelf opgaat?!' En wat bleek: ik kon, door het gebrek, lange

Al onze gekheid op een stokje

5

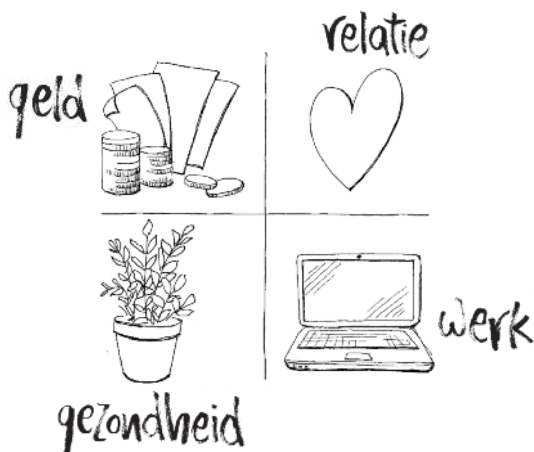
In de middeleeuwen had een nar het voorrecht vlijmscherpe grappen te maken over de koning en het hof. Hij wist op humoristische wijze de vorst van het land zonder al te veel kleerscheuren te wijzen op onvolmaaktheden en onhandige beslissingen. Met de narrenstok in zijn hand legde de nar de gekte van het hof bloot en het mooie was: er werd hard om gelachen. Althans, meestal. Want een grap die net te veel over het randje ging, kon zomaar eens betekenen dat de nar zijn laatste grap had gemaakt.

De narrenstok had veelal boven aan de stok een afbeelding van het hoofd van de nar. Zijn eigen gekheid zat daarmee op een stokje en het spreekwoord 'Alle gekheid op een stokje' duidt op de behoefte de grappen even te laten en 'even serieus te zijn'. In dit hoofdstuk keer ik dit om. In plaats van al te serieus te zijn, nodig ik je uit om vaker met een glimlach naar het menselijke gestuntel te kijken en te gaan zien dat het leven ons precies dat geeft wat we nodig hebben om de beste versie van onszelf te zijn.

Door niet (op tijd) naar je eigen gektes te kijken, liggen innerlijke en zakelijke faillissementen op de loer. Je leest in dit hoofdstuk over de gektes waardoor we lijden. Ik schrijf bewust 'waardoor' we lijden en niet 'waaraan' we lijden, want de gektes die in dit hoofdstuk worden beschreven, komen bij ieder psychisch gezond mens voor. De oplossing van al ons lijden ligt daarmee in onze eigen hand.

Ons leven samengevat in vier vlakken

We lijden wat af in de wereld en de oorzaken van al dat lijden zijn nagenoeg allemaal terug te voeren op de manier waarop wij omgaan met geld, relaties, gezondheid en werk. Als je innerlijk of zakelijk failliet bent gegaan, kun je onderzoeken op welke van de vier levensgebieden er braakliggend terrein is:

Vooraf in tijden van (innerlijk) faillissement komen we erachter dat het leven niet altijd maakbaar is. We willen de situatie oplossen en het liefst per direct, maar de werkelijkheid is weerbarstig. Zelfs met de beste wil van de wereld is het nagenoeg onmogelijk om het (innerlijke) faillissement op te lossen op een manier die jij wilt. Er is soms gewoon even niets te willen. Er is dan vooral te 'zijn'.

Dat vraagt om volledige acceptatie en overgave aan de situatie. Lukt je dat, dan kun je naar binnen keren en bijvoorbeeld jezelf de volgende vragen gaan stellen:

- ❖ Welke overtuigingen heb ik ten aanzien van geld?
- ❖ Hoe zorg ik ervoor dat ik gezond blijf (of weer word)?
- ❖ Wat betekent deze relatie of überhaupt een relatie voor mij?
- ❖ Wat is mijn drijfveer om (hier) te werken?

- ❖ Hoe voel ik mij in deze situatie?
- ❖ Doe ik wel wat ik echt graag wil doen?

Jouw leven is een aaneenschakeling van situaties waarin je kunt ontdekken hoe het echt met je gaat. Waarin je kunt zien of je blijft staan in ruige stormen, rustig blijft ademen in tijden van chaos of blijft voelen dat je ertoe doet, ook al faalt je. Als je kunt accepteren dat pieken en dalen erbij horen in het leven, gaat alles wat eerst moeite kostte, meer moeiteeloos.

Waar we de pieken graag met anderen delen, gaan we de dalen liever uit de weg en delen deze minder snel. Ze confronteren ons met onze schaduwkant, wat vaak resulteert in gevoelens van onmacht, machteloosheid, onzekerheid en schaamte. Door in de verstillingsfase, zoals beschreven in hoofdstuk 4, contact te maken met jezelf, kom je meer in verbinding met je kern en dus ook met je eigen aardigheden. Je komt dan vanzelf je eigen gekte tegen waar je vervolgens een dansje mee kunt maken. Want vrienden worden met je eigen drama's en gedoe, helpt enorm om volledig te kunnen accepteren wie je bent en je over te geven aan hoe het leven zich ontplooft.

als je volledig kunt
accepteren dat pieken en dalen
erbij horen in het leven,
gaat alles wat eerst
moeite kostte,
meer moeiteeloos.

FAILLIET ZO GEK NOG NIET

BEWUST OMGAAN MET EEN CRISIS

Het is de nachtmerrie voor elke ondernemer: een faillissement. Wat gebeurt er precies als je failliet gaat en hoe kun je dit voorkomen? *Failliet zo gek nog niet* geeft een kijkje in de keuken van mensen die failliet zijn gegaan. Zij vertellen open en eerlijk over wat er gebeurt als je faalt. Je leest over de narigheid maar ook over de winst die je kunt behalen op het moment dat je verantwoordelijkheid neemt voor wat er op je bord ligt.

Dit taboedoorbrekende boek gaat naast zakelijke faillissementen over innerlijke faillissementen: ook als je persoonlijk bent vastgelopen is de crisis een kans om meer zelfinzicht te krijgen en om bewuster te leven en werken.

In *Failliet zo gek nog niet* zijn interviews opgenomen met ondermeer Inez van Oord, oprichtster van *Happinez*; Roos Schlikker, columniste voor het *Parool* en *Libelle*; Ivo Valkenburg, ondernemer en auteur van *Spirit in Finance* en Bert Jansen, advocaat en curator.

Eind 2014 liet ik alles achter mij. Een jaar van reizen, persoonlijke ontwikkeling, verdieping en nieuw gedrag volgde. Vanuit de kracht die vrijkwam ben ik *Failliet zo gek nog niet; bewust omgaan met een crisis* gaan schrijven.

www.debbiemolhuizen.nl

